

ikke blot ikke har havt, men ikke har kunnet have den mindste Anelse om, at man ved at vedtage dette Forslag, som efter Ministerens Anmodning kom frem, gjorde Andet end, hvad Folkethinget selv fuldstændig maatte ønske at have gjort, og som det vilde have gjort paa egen Haand, dersom det havde ligget for det, istedetfor at Omstændighederne medførte, at, hvis Sagen skulde afgjøres, maatte den da allerede afgjøres fra Landsthingets Side. Hvor er da Forskjellen? Hvad er det, der forandres i den Tilstand, som er givet ved Finantsloven? Forandringen ligger sandelig ikke i, at man derved slaaer Bestemmelserne fast for 5 Aar, thi man slaaer dem ikke anderledes fast ved denne Lov, end det allerede er skeet. Hvis man vil tilfidsætte den Fremtidsplan, man selv har vedkjendt sig, vil man kunne gjøre det paa Finantsloven som saa meget Andet; det slaaes ikke anderledes fast ved denne Lov, end det allerede er givet ved selve Udtrykkene i Finantsloven. Men der er ganske vist en Forandring, og det er den, at det her er sagt, at Bestemmelserne skulle træde i Kraft fra den 1ste April, og ikke, som paa Finantsloven udtrykt, fra 1ste Juli. Dette er Forandringen, men det er netop denne Forandring, som maa træffes. Hvis det, der er Formaalet med Loven, skal naaes, saa er det netop denne Bestemmelse, som er absolut nødvendig, absolut nødvendig, det maa jeg gjentage, thi efter Alt, hvad jeg har hørt, er det mig endnu klarere, at den er absolut nødvendig, hvis man ikke vil bringe det til —, hvad der er imod Tanken baade hos Regjeringsen og hos Rigsdagen —, at der skal være en Deel af Theatrets Personale, som for Fremtiden oppebærer et særligt personligt Tillæg; thi det maa man vel erindre, at Bestemmelsen angaaende Udredelsen af Lønningstillæg efter den 1ste Juli ikke bliver saaledes, som det var tilfjeldet ved Finantsloven, men i Kraft af den almindelige Lønningsslov er det, som de havde mere i de 3 Maaneder, gaaet over til at blive et personligt Tillæg, og dette personlige Tillæg følger dem, indtil de naae op til en højere Gage. Dette er klart efter Lønningsslovens § 10, men det kommer ikke videre frem i Finantsloven; thi det maa jeg over-

for, hvad der blev yttret af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3de Valgkreds (S. N. Hansen), minde om, at det først foreløbigt skal udredes af Theaterkassen. Der er altsaa en Sum, hvoraf det bliver udredet, og denne Sum til disse yderligere Extratillæg, der som sagt løbe op til 6,000 Rd., vil blive udredet af denne Kasse i Stikkelse af personlige Tillæg. Nu siger jeg, at man, som det blev udtalt af et andet æret Medlem, ikke kan have noget imod, at de, som ikke have en altfor stor Gage, faae dette Tillæg, men det maa dog indibleritid for det Første bestemmes, at de nye Regler angaaende Udredelsen af Lønningstillæg til Theaterpersonalet ogsaa ere gaaede ud fra Billighedshensyn; det kan ikke opstilles, som om man skulde ville behandle dem ubilligt. Man har netop ved de nye Bestemmelser villet virke paa en Maade, som man ansaae for billig og som værende i Overensstemmelse med Anden i de tidligere Sædtillegsbestemmelser, nemlig saaledes, at de, der havde flere større Indtægter som Feu og Liguende, derved bleve satte i et ringere Forhold, medens derimod de svagere Gagerede og de, der ikke havde særlige Indtægter, fik et højere Tillæg i Kraft af den nye Lov. Dette er man gaaet ud fra i den Commission, som blev nedsat til en Undersøgelse af Theatrets Forhold, som Noget, der var billigt, og Noget, der specielt havde sin Grund i dette Personales hele Stilling. Slige Bestemmelser er man altsaa altid gaaet ud fra, og Folkethinget fandt det ogsaa i og for sig at være naturligt, billigt og i Overensstemmelse med Theaterpersonalets hele Stilling. Dersom man nu altsaa her ikke vil fastholde dette, men i Kraft af, at de Paagjældende i 3 Maaneder have oppebaaret disse Tillæg vil lade dem vedblive for Fremtiden, indtil de komme op paa en højere Gage, at faae et Extratillæg, saa er dette jo noget meget Extra og noget meget Extraordinært, ligesom det jo ogsaa er noget meget Extra, at Folkethinget er tilbøieligt til netop at ville gjøre dette; thi det er dog i og for sig ganske sikkert — som ogsaa yttret af det ærede Medlem for Nørresundby (Bahlé) — at Theaterpersonalet, hvad det end senere, efterat Situationen var kommen frem, har